

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุป

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการปฏิบัติตามบทบาทที่เป็นจริงและที่คาดหวังของอาจารย์ที่ปรึกษาหอพักในทัศนะของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ประชากรในการศึกษาครั้งนี้คือ นักศึกษาที่พักอยู่ในหอพักนักศึกษาชาย-หญิง จำนวน 15 อาคาร ที่สังกัดงานหอพักนักศึกษา กองกิจการนักศึกษา สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2541 จำนวนทั้งสิ้น 6,674 คน กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการสุ่มแบบแยกชั้นตามสัดส่วนของประชากร ได้กลุ่มตัวอย่าง 364 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม การปฏิบัติตามบทบาทที่เป็นจริงและที่คาดหวังของอาจารย์ที่ปรึกษาหอพักในทัศนะของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษามีหนังสือจากประธานกรรมการบริหารหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ประจำสาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ถึงผู้อำนวยการกองกิจการนักศึกษาเพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลและขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม นอกจากนี้ยังมีหนังสือของผู้อำนวยการกองกิจการนักศึกษาถึงผู้ปกครองหอพักนักศึกษาชาย-หญิง จำนวน 15 อาคาร เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการแจกแบบสอบถาม นักศึกษาทุกคนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 364 คน พร้อมทั้งรวบรวมแบบสอบถามส่งกลับคืนให้ผู้ศึกษา ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด และสามารถนำมาวิเคราะห์ได้นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้ร้อยละ

ผลการศึกษารูปได้ดังนี้

ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ นักศึกษาที่พักอยู่ในหอพักนักศึกษาชาย-หญิง จำนวน 15 อาคาร ที่สังกัดงานหอพักนักศึกษา กองกิจการนักศึกษา สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวนทั้งสิ้น 364 คน จากการศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย อายุน้อยกว่า 20 ปีมีจำนวนมากที่สุด รองลงมาคืออายุระหว่าง 20-25 ปี อายุมากกว่า 25 ปีขึ้นไป มีจำนวนน้อยที่สุด พักอาศัยอยู่ในหอพักนักศึกษาหญิง อาคาร 8 มากเป็นอันดับที่ 1 อันดับ 2 หอพักนักศึกษาชาย อาคาร 5, 6 อันดับ 3 หอพักนักศึกษาชาย อาคาร 1 อันดับ 4 หอพักนักศึกษาชาย อาคาร 3, 4 อันดับ 5 หอพักนักศึกษาหญิง อาคาร 1, 2, 3, 5, 6 และ 7 อันดับ 6 หอพักนักศึกษาหญิง อาคาร 4 และอันดับสุดท้ายคือ หอพักนักศึกษาชาย อาคาร 7

ในเรื่องของการปฏิบัติตามบทบาทที่เป็นจริงและที่คาดหวังของอาจารย์ที่ปรึกษาหอพักในทัศนะของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งจะต้องปฏิบัติตามภารกิจ 6 ด้าน คือ การให้คำปรึกษา แนะนำ การดูแลความประพฤติ การดำเนินการเกี่ยวกับกิจกรรม การพัฒนานักศึกษา การดูแลความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการเสนอการพิจารณาโทษนั้น

การให้คำปรึกษาแนะนำในบทบาทที่เป็นจริง นักศึกษามากกว่าร้อยละ 50 เห็นว่าอาจารย์ที่ปรึกษาหอพักได้ปฏิบัติในเรื่องที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตนให้เป็นที่ยอมรับนับถือของนักศึกษา การสร้างความสัมพันธ์อันดีกับนักศึกษา การแนะนำนักศึกษามาให้เข้าใจใน กฎ ระเบียบของหอพัก นักศึกษาน้อยกว่าร้อยละ 50 เห็นว่าอาจารย์ที่ปรึกษาหอพักไม่ได้ปฏิบัติหรือไม่แน่ใจว่าได้ปฏิบัติหรือไม่ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการแนะนำการใช้ชีวิตอยู่ในหอพักนักศึกษา เรื่องการเรียน ปัญหาส่วนตัว เรื่องทั่วไป การรับฟังความคิดเห็นของนักศึกษา การเก็บรักษาความลับ และการสร้างความอบอุ่นใจให้กับนักศึกษานในบทบาทที่คาดหวังนั้น นักศึกษามากกว่าร้อยละ 50 คาดหวังว่าอาจารย์ที่ปรึกษาหอพักจะปฏิบัติตามภารกิจในด้านกรให้คำปรึกษาแนะนำในทุกเรื่อง

ส่วนการดูแลความประพฤติของนักศึกษา ในบทบาทที่เป็นจริง นักศึกษามากกว่าร้อยละ 50 เห็นว่าอาจารย์ที่ปรึกษาหอพักไม่ได้ปฏิบัติหรือไม่แน่ใจว่าได้ปฏิบัติหรือไม่ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการตรวจตรานักศึกษาที่ประพฤติผิดกฎ ระเบียบของหอพัก การสอดส่องดูแลนักศึกษาที่เล่นการพนันหรือ

เสฟของมีนเมาในหอพัก การว่ากล่าวตักเตือนนักศึกษาที่ประพฤติตนไม่เหมาะสม และแสดงกิริยา วาจาไม่สุภาพ ตลอดจนการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างให้นักศึกษาเป็นคนมีคุณธรรม และ นักศึกษาน้อยกว่าร้อยละ 50 เห็นว่าอาจารย์ที่ปรึกษาหอพักไม่ได้ปฏิบัติหรือไม่แน่ใจว่าได้ปฏิบัติ หรือไม่ในเรื่องที่เกี่ยวกับการว่ากล่าว ตักเตือนนักศึกษาเมื่อแต่งกายไม่สุภาพ ในบทบาทที่คาดหวัง นั้น นักศึกษามากกว่าร้อยละ 50 คาดหวังว่าอาจารย์ที่ปรึกษาหอพักจะปฏิบัติในเรื่องที่เกี่ยวกับการดูแลความประพฤติของนักศึกษาเกือบทุกเรื่อง ยกเว้นในเรื่องการว่ากล่าวตักเตือนเมื่อนักศึกษา แต่งกายไม่สุภาพ ซึ่งนักศึกษาน้อยกว่าร้อยละ 50 เห็นว่าอาจารย์ที่ปรึกษาหอพักไม่ควรปฏิบัติและ ไม่แน่ใจว่าควรปฏิบัติหรือไม่ในเรื่องดังกล่าว

ในเรื่องการดำเนินการเกี่ยวกับกิจกรรมในบทบาทที่เป็นจริง นักศึกษามากกว่าร้อยละ 50 เห็นว่าอาจารย์ที่ปรึกษาหอพักได้ปฏิบัติในเรื่องที่เกี่ยวกับการให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมของหอพัก ด้วยความสมัครใจและนักศึกษาน้อยกว่าร้อยละ 50 เห็นว่าอาจารย์ที่ปรึกษาหอพักไม่ได้ปฏิบัติและ ไม่แน่ใจว่าได้ปฏิบัติหรือไม่ในเรื่องการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเสริมความรู้ให้นักศึกษา เอาใจใส่ ดูแลกิจกรรมที่นักศึกษาจัดในหอพัก การให้คำปรึกษาและนำนักศึกษาในการจัดกิจกรรม การให้นักศึกษาจัดกิจกรรมด้วยความสมัครใจ ตลอดจนการให้นักศึกษาเป็นผู้เลือกกิจกรรมด้วยตนเอง ใน บทบาทที่คาดหวัง นักศึกษามากกว่าร้อยละ 50 คาดหวังว่าอาจารย์ที่ปรึกษาหอพักจะปฏิบัติภารกิจ ในด้านการดำเนินการเกี่ยวกับกิจกรรมในทุกเรื่อง

สำหรับการพัฒนานักศึกษานั้น ในบทบาทที่เป็นจริง นักศึกษามากกว่าร้อยละ 50 เห็นว่า อาจารย์ที่ปรึกษาหอพักได้ปฏิบัติในเรื่องที่เกี่ยวกับการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้กระทำกิจกรรมด้วยความสมัครใจ และนักศึกษาน้อยกว่าร้อยละ 50 เห็นว่าอาจารย์ที่ปรึกษาหอพักไม่ได้ปฏิบัติหรือไม่แน่ใจว่าได้ปฏิบัติหรือไม่ในเรื่องที่เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมในหอพักเพื่อพัฒนานักศึกษา การส่งเสริม สนับสนุนการจัดกิจกรรมของนักศึกษาที่มีลักษณะสร้างสรรค์ ในบทบาทที่คาดหวังนั้น นักศึกษามากกว่า ร้อยละ 50 เห็นว่าอาจารย์ที่ปรึกษาหอพักจะปฏิบัติภารกิจในด้านการพัฒนานักศึกษาในทุกเรื่อง

เกี่ยวกับการดูแลความเป็นระเบียบเรียบร้อย ในบทบาทที่เป็นจริง นักศึกษาน้อยกว่า ร้อยละ 50 เห็นว่าอาจารย์ที่ปรึกษาหอพักไม่ได้ปฏิบัติและไม่แน่ใจว่าได้ปฏิบัติหรือไม่ในการกิจด้าน การดูแลความเป็นระเบียบเรียบร้อยในทุกเรื่องในบทบาทที่คาดหวังนั้น นักศึกษามากกว่าร้อยละ 50

เห็นว่าอาจารย์ที่ปรึกษาหอพักจะปฏิบัติในเรื่องที่เกี่ยวกับการตรวจเยี่ยมหอพักนักศึกษา เพื่อดูความเรียบร้อยทั่วไป การตรวจดูสิ่งของต้องห้าม ดูแลสวัสดิภาพและสวัสดิการของนักศึกษาและนักศึกษา น้อยกว่าร้อยละ 50 เห็นว่าอาจารย์ที่ปรึกษาหอพักไม่ควรปฏิบัติและไม่แน่ใจว่าควรปฏิบัติหรือไม่ในเรื่องการดูแลการแต่งกายของนักศึกษา

ในเรื่องการเสนอการพิจารณาโทษ ในบทบาทที่เป็นจริง นักศึกษาน้อยกว่าร้อยละ 50 เห็นว่าอาจารย์ที่ปรึกษาหอพักไม่ได้ปฏิบัติและไม่แน่ใจว่าได้ปฏิบัติหรือไม่ในภารกิจด้านการเสนอการพิจารณาโทษในทุกเรื่อง ในบทบาทที่คาดหวัง นักศึกษามากกว่าร้อยละ 50 เห็นว่าอาจารย์ที่ปรึกษาหอพัก จะปฏิบัติในเรื่องที่เกี่ยวกับการพิจารณาโทษนักศึกษาด้วยความยุติธรรมและเหมาะสมกับความผิดที่กระทำ นอกจากนี้ศึกษาน้อยกว่าร้อยละ 50 เห็นว่าอาจารย์ที่ปรึกษาหอพักไม่ควรปฏิบัติและไม่แน่ใจว่าควรปฏิบัติหรือไม่ในเรื่องที่เกี่ยวกับการพิจารณาโทษนักศึกษาทุกคน และทุกครั้งที่กระทำ ความผิด

อภิปรายผล

การปฏิบัติตามบทบาทที่เป็นจริงและที่คาดหวังของอาจารย์ที่ปรึกษาหอพักในทัศนะของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ครั้งนี้ มีผลการศึกษาเป็นที่ปรากฏเป็นประเด็นสำคัญคือ

ผู้ตอบแบบสอบถามเกินครึ่งมีอายุน้อยกว่า 20 ปี ถึงร้อยละ 60.44 รองลงมาเป็นอายุระหว่าง 20-25 ปี ร้อยละ 39.29 และน้อยที่สุดอายุเกิน 25 ปีขึ้นไป ร้อยละ 0.27 โดยทั่วไปแล้วผู้ที่มีอายุน้อยกว่า 20 ปี จะเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 และ 2 ซึ่งเป็นช่วงเวลาเพิ่งเริ่มต้นใช้ชีวิตอยู่ในมหาวิทยาลัย ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของหอพัก ความผูกพันที่มีต่อหอพักจะมีมากกว่านักศึกษาที่มีอายุระหว่าง 20-25 ปี หรือ 25 ปีขึ้นไป ซึ่งเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ 4 และได้ใช้ชีวิตอยู่ในมหาวิทยาลัยมานานพอสมควร

ส่วนการปฏิบัติตามบทบาทที่เป็นจริงและที่คาดหวังของอาจารย์ที่ปรึกษาหอพักในทัศนะของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เกี่ยวกับการกิจ 6 ด้าน คือ การให้คำปรึกษาแนะนำ การดูแลความประพฤติ การดำเนินการเกี่ยวกับกิจกรรม การพัฒนานักศึกษา การดูแลความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการเสนอการพิจารณาโทษ ในแต่ละด้านมีประเด็นที่น่าสนใจดังนี้

การให้คำปรึกษาแนะนำ ในบทบาทที่คาดหวัง นักศึกษามากกว่าร้อยละ 50 คาดหวังว่า อาจารย์ที่ปรึกษาหอพักจะปฏิบัติภารกิจในด้านการให้คำปรึกษาแนะนำในทุกเรื่อง แต่ในบทบาทที่เป็นจริงนั้น นักศึกษามากกว่าร้อยละ 50 เห็นว่าอาจารย์ที่ปรึกษาหอพักได้ปฏิบัติเฉพาะบางเรื่องเท่านั้น นักศึกษาน้อยกว่าร้อยละ 50 เห็นว่าอาจารย์ที่ปรึกษาหอพักไม่ได้ปฏิบัติและไม่แน่ใจว่าได้ปฏิบัติหรือไม่ในเรื่องที่เกี่ยวกับการแนะนำการใช้ชีวิตในหอพัก เรื่องการเรียน ปัญหาส่วนตัว ปัญหาทั่วไป การรับฟังความคิดเห็นของนักศึกษา การเก็บรักษาความลับ ของนักศึกษาตลอดจน การสร้างความอบอุ่นให้กับนักศึกษา ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์ที่ปรึกษาหอพักเห็นว่าในหอพักนักศึกษา จะมีบุคคลหลายฝ่ายที่ให้ความช่วยเหลือนักศึกษาได้ เช่น ผู้ปกครองหอพัก กรรมการหอพัก นักศึกษารุ่นพี่หรือเพื่อนนักศึกษา ดังนั้นเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นนักศึกษาอาจขอคำแนะนำจากบุคคลดังกล่าวได้ ดังที่ นวลศิริ เปาโรหิต (2534) กล่าวว่า การให้คำแนะนำ Advising เป็นสิ่งที่คุ้นเคยและทำอยู่เสมอในชีวิตประจำวัน เช่น บิฑามารดาให้คำแนะนำบุตร ครูแนะนำศิษย์ ฯลฯ สิ่งที่จะแนะนำมักจะเป็นข้อมูลตายตัวที่ถูกกำหนดขึ้น หรือเป็นกฎ ระเบียบของการประพฤติปฏิบัติ การให้คำแนะนำก็คือ การให้ข้อมูลนั้น ๆ แก่ผู้ขาดข้อมูล และคำแนะนำมักจะเหมือน ๆ กันไม่ว่าใครก็ตามเป็นผู้ให้

ส่วนการดูแลความประพฤตินั้น ในบทบาทที่เป็นจริง นักศึกษาน้อยกว่าร้อยละ 50 เห็นว่า อาจารย์ที่ปรึกษาหอพักไม่ได้ปฏิบัติและไม่แน่ใจว่าได้ปฏิบัติหรือไม่ได้ปฏิบัติภารกิจในด้านการดูแลความประพฤติในทุกเรื่อง ซึ่งในบทบาทที่คาดหวังนั้น นักศึกษาน้อยกว่าร้อยละ 50 คาดหวังว่าอาจารย์ที่ปรึกษาหอพักไม่ควรปฏิบัติ และไม่แน่ใจว่าควรปฏิบัติหรือไม่เฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการว่ากล่าวตักเตือน เมื่อนักศึกษาแต่งกายไม่สุภาพเท่านั้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสภาพสิ่งแวดล้อม การคบเพื่อน การไม่เข้าใจในกฎ ระเบียบที่พึงปฏิบัติ จึงทำให้นักศึกษาคิดว่าน่าจะปฏิบัติตนได้อย่างเสรี ตามที่ สำนาว์ ขจรศิลป์ (2525, หน้า 34) ได้กล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้นักศึกษากระทำผิดวินัย เกิดจากสภาพแวดล้อมที่ไม่ดีของนักศึกษา เช่น ครอบครัว การคบเพื่อน การเอาใจใส่กวดขันของสถาบัน อย่างไม่สม่ำเสมอ ไม่ชี้แจง กฎ ระเบียบที่พึงปฏิบัติ ความไม่สะอาดเรียบร้อยของสถาบัน มีผลทำให้นักศึกษากระทำผิดวินัยได้

ในเรื่องการดำเนินการเกี่ยวกับกิจกรรม ในบทบาทที่เป็นจริง นักศึกษามากกว่าร้อยละ 50 เห็นว่าอาจารย์ที่ปรึกษาหอพักได้ปฏิบัติในเรื่องที่เกี่ยวกับการให้นักศึกษาได้เข้าร่วมกิจกรรมของหอพักด้วยความสมัครใจเท่านั้น ซึ่งในบทบาทที่คาดหวัง นักศึกษามากกว่าร้อยละ 50 คาดหวังว่าอาจารย์ที่ปรึกษาหอพักจะปฏิบัติภารกิจในด้านการดำเนินการเกี่ยวกับกิจกรรมในทุกเรื่อง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าอาจารย์ที่ปรึกษาหอพักต้องการพัฒนานักศึกษาโดยให้นักศึกษาดำเนินการอย่างอิสระ เพื่อเสริมสร้างค่านิยมด้านความร่วมมือ ความสามัคคี ความรับผิดชอบ ความเสียสละ เพื่อส่วนรวมฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี รู้จักการวางแผน กำหนดวิธีการและขั้นตอนการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ ซึ่งตรงกับที่ เกษม วัฒนชัย (2539) เห็นว่า ในสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงเป็นยุคข้อมูล ข่าวสาร และมีการพัฒนามหาวิทยาลัยไปสู่ความเป็นสากลมากขึ้น ในส่วนของกิจกรรมนักศึกษา ควรฝึกให้นักศึกษาเป็นผู้มีหลักการและจิตวิญญาณที่เป็นประชาธิปไตย ฝึกการปกครองตนเอง การทำงานร่วมกับการบริหารจัดการ การจัดสรรงบประมาณและติดตามผล

สำหรับการพัฒนานักศึกษานั้น ในบทบาทที่เป็นจริง นักศึกษามากกว่าร้อยละ 50 เห็นว่าอาจารย์ที่ปรึกษาหอพักได้ปฏิบัติเฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวกับการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้กระทำกิจกรรมด้วยความสมัครใจเท่านั้น ซึ่งในบทบาทที่คาดหวังนักศึกษามากกว่าร้อยละ 50 คาดหวังว่าอาจารย์ที่ปรึกษาหอพักจะปฏิบัติภารกิจในด้านการพัฒนานักศึกษาในทุกเรื่อง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าอาจารย์ที่ปรึกษาต้องการให้นักศึกษารู้จักพัฒนาตนเอง รู้จักนำเอาความรู้ทางวิชาการไปสร้างสรรค์ และพัฒนาสังคมให้เจริญก้าวหน้า มีประสบการณ์ตรง ดังที่ทรวงมหาวิทยาลัย (2534) ได้กำหนดวัตถุประสงค์โดยทั่วไปของการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาข้อหนึ่งที่ว่า เพื่อให้บัณฑิตนักศึกษาได้เรียนรู้และมีประสบการณ์ตรงในสภาพที่เป็นจริงของสังคมอันจะก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม มีจิตสำนึกที่ถูกต้องดีงาม และตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อสังคม

เกี่ยวกับการดูแลความเป็นระเบียบเรียบร้อย ในบทบาทที่เป็นจริงนักศึกษาน้อยกว่าร้อยละ 50 เห็นว่าอาจารย์ที่ปรึกษาหอพักไม่ได้ปฏิบัติและไม่แน่ใจว่าได้ปฏิบัติหรือไม่ได้ปฏิบัติภารกิจในด้านการดูแลความเป็นระเบียบเรียบร้อยในทุกเรื่อง ซึ่งในบทบาทที่คาดหวังนั้น นักศึกษาน้อยกว่าร้อยละ 50 คาดหวังว่าอาจารย์ที่ปรึกษาหอพักไม่ควรปฏิบัติและไม่แน่ใจว่าควรปฏิบัติหรือไม่ควรปฏิบัติเฉพาะ เรื่อง

การดูแลการแต่งกายของนักศึกษาเท่านั้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาที่พักอยู่ในหอพักเป็นนักศึกษาที่มาจากต่างจังหวัดที่มีสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน เมื่อมาอยู่ร่วมกัน ปัญหาต่าง ๆ ย่อมเกิดขึ้น เช่น ปัญหาการปรับตัว ปัญหาการเรียน ฯลฯ ด้วยเหตุนี้จึงมีความต้องการผู้ดูแลเพื่อแนะแนวในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นเพื่อสร้างความอบอุ่นใจให้กับตัวเอง เพื่อให้ตนเองสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ตามที่เวลลิสรี เปาโรทิตย์ (2532) กล่าวว่า วัตถุประสงค์ของการให้คำปรึกษา เป็นการช่วยเหลือบุคคลให้มีการเข้าใจตนเองเพื่อเขาจะได้มีการตัดสินใจเลือกอย่างดีที่สุดกับชีวิตของเขา ซึ่งการตัดสินใจนี้อาจจะหมายความว่า ตั้งแต่การเลือกวิชาเรียน วิชาชีพ ตลอดจนไปจนกระทั่งถึงการตัดสินใจในเรื่องชีวิตส่วนตัวของเขา นอกจากนี้ยังช่วยส่งเสริมทางด้านสุขภาพจิตของบุคคล ให้เขามีการปรับตัวที่ดีมีชีวิตอย่างมีความสุขพอสมควร

สำหรับการเสนอการพิจารณาโทษ ในบทบาทที่เป็นจริง นักศึกษามากกว่าร้อยละ 50 ไม่น่าเชื่อว่าอาจารย์ที่ปรึกษาหอพักได้ปฏิบัติหรือไม่ได้ปฏิบัติตามภารกิจในด้านการเสนอการพิจารณาโทษในทุกเรื่อง ซึ่งในบทบาทที่คาดหวังนั้น นักศึกษามากกว่าร้อยละ 50 คาดหวังว่าอาจารย์ที่ปรึกษาหอพักจะปฏิบัติในเรื่องที่เกี่ยวกับการพิจารณาโทษนักศึกษาที่กระทำความผิด ด้วยความยุติธรรมและมีความเหมาะสมกับความผิดที่กระทำ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการพักอาศัยอยู่ในหอพักนักศึกษาซึ่งต้องอยู่ร่วมกันกับคนเป็นจำนวนมาก การปฏิบัติต่อนักศึกษาควรจะปฏิบัติให้เหมือนกันให้นักศึกษามีความทัดเทียมกันทุกเรื่อง เพื่อความสบายใจของนักศึกษา ดังที่วัลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530, หน้า 136) ได้พูดถึงหลักการในการปฏิบัติงานวินัยตอนหนึ่งว่า การลงโทษควรสมเหตุสมผล คือพยายามที่จะแยกประเภทของการลงโทษ ควรมีการวางกฎเกณฑ์หรือพิจารณาแยกประเภทของความคิดและให้สมเหตุสมผลด้วย นอกจากนี้ควรคำนึงถึงเรื่องความเป็นธรรม บุคลากรฝ่ายวินัยควรพิจารณาให้ความเป็นธรรมแก่ผู้กระทำความผิด ดังนั้นผู้ที่อยู่ในงานวินัยจะต้องเป็นผู้แม่นในกฎระเบียบ เก็บแฟ้มทุกอย่างได้ดี สามารถอ้างอิงกรณีต่าง ๆ ได้อย่างแม่นยำ และควรพยายามทำทุกอย่างให้เกิดความเป็นธรรม

โดยสรุป นักศึกษามีความคิดเห็นว่าอาจารย์ที่ปรึกษาหอพักได้ปฏิบัติตามบทบาทที่เป็นจริงน้อยกว่าบทบาทที่นักศึกษาคาดหวังไว้ทุกด้าน กล่าวคือ นักศึกษาได้คาดหวังให้อาจารย์ที่ปรึกษาหอพักควรปฏิบัติตนตามบทบาทมากกว่าร้อยละ 50 ซึ่งอยู่ในวิสัยที่อาจารย์ที่ปรึกษาหอพักควรจะได้รับฟัง

เพื่อพิจารณาปรับปรุงได้ ทั้งนี้เนื่องจากความต้องการของนักศึกษาหรือความคาดหวังของนักศึกษาที่มีต่อบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาหอพักในด้านต่าง ๆ คือ การให้คำปรึกษาแนะนำ การดูแลความประพฤติ การดำเนินการเกี่ยวกับกิจกรรม การพัฒนานักศึกษา การดูแลความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการเสนอการพิจารณาโทษ ล้วนแล้วแต่เป็นการคาดหวังในสิ่งที่เป็นไปได้ทั้งสิ้น

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาการปฏิบัติตามบทบาทที่เป็นจริงและที่คาดหวังของอาจารย์ที่ปรึกษาหอพักในทัศนะของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะดังนี้

1. บุคลากรที่จะปฏิบัติหน้าที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหอพักนั้น ควรจะเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพ มีความเสียสละ และมีความรับผิดชอบสูง
2. การสร้างแรงจูงใจ การสร้างขวัญและกำลังใจแก่บุคลากรที่จะปฏิบัติหน้าที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหอพัก จำเป็นอย่างยิ่งที่จะกระทำอย่างสม่ำเสมอ เนื่องจากผู้ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวจะต้องเป็นผู้ที่เสียสละมีภารกิจที่จะต้องรับผิดชอบสูง และได้เงินค่าตอบแทนในอัตราที่ต่ำ
3. ควรจะมีการประชุม ชี้แจง เพื่อทบทวนบทบาทและหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาหอพักให้เข้าใจตรงกันและถือปฏิบัติในแนวทางเดียวกันก่อนที่จะเริ่มต้นปฏิบัติงาน
4. ควรจัดให้มีการประชุมสัมมนาอาจารย์ที่ปรึกษาหอพักอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง เพื่อกระตุ้นการทำงาน เพื่อสอบถามความก้าวหน้าของงาน และปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น
5. ควรให้อาจารย์ที่ปรึกษาหอพักเรียกประชุมนักศึกษาหรือจัดกิจกรรมต่าง ๆ อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง เพื่อสร้างความคุ้นเคย ความสัมพันธ์ ความสามัคคีและความอบอุ่นใจให้กับนักศึกษา ตลอดจนการรับฟังปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในหอพัก
6. เนื่องจากการปฏิบัติตามบทบาทที่เป็นจริงของอาจารย์ที่ปรึกษาหอพักต่ำกว่าบทบาทที่นักศึกษาคาดหวังไว้ทุกด้าน ผู้ศึกษาเห็นว่าน่าจะทำการศึกษาถึงทัศนคติของอาจารย์ที่ปรึกษาหอพักที่มีต่อภารกิจของอาจารย์ที่ปรึกษาหอพักเพื่อจะได้ทราบถึงปัญหาที่แท้จริง และจะได้ดำเนินการแก้ไขได้ถูกต้องมากยิ่งขึ้น